

blive Brug for den i særlig mange Tilfælde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Poul Rasmusen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den forrige paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig Forslag til Lov om Ændring i Lov om kommunale Valg Nr. 79 af 20. April 1908 § 21 a.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Fredag den 31. ds., Kl. 1 $\frac{1}{2}$, med følgende Dagsorden:

1) *Justitsministeren fremsætter:*

Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til Omsætning af Lotterisedler m. m.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Frederiksberg Kommune.

Mødet hævet Kl. 3 $\frac{35}{60}$.

30te Møde.

Fredag den 31. Januar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Ved 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Hvidberg) er fra „Frederiksberg Grundejerforening“ modtaget et Andragende, bilagt med en paa et Borgermøde paa Frederiksberg vedta-

gen Resolution angaaende Persontrafik over Frederiksberg Jernbanestation.

Dette Andragende, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter: Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til Omsætning af Lotterisedler m. m.

Justitsministeren (Billow): Ved Loven af 6. Marts 1869 om Klasselotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m. bestemmes i § 1, at der hvert Aar skal trækkes to Klasselotterier, ligesom der gives nærmere Bestemmelser om disse Trækninger. I § 2 forbydes al anden Foranstaltning af Lottospil her i Riget eller Kolligieren for samme saavel som al Kolligieren her i Landet for fremmede Lotterier eller Falbydelse af disses Lodsedler ligesom Besørgelsen af dermed i Forbindelse staaende Forretninger. I § 3 bestemmes, at Salg af Klasselotteriets Lodder alene maa ske gennem de autoriserede Klasselotterikollektører, og i Paragraffens andet Stykke forbydes det alle at drive Handelsforretning med Beviser for Andele i Retten efter Lodsedler, indenlandske eller fremmede. Ved Højesteretsdomme af 16. Oktober og 28. November 1912 er § 3 fortolket saaledes, at Forbudet ikke omfatter Afhændelse af Lodsedler eller Andele i saadanne, naar Afhændelsen alene sker i Udlandet. Det er dette Forhold, som det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, sigter paa at ændre, saaledes at saavel det Forbud, som findes i § 3, som det, der findes i § 2 i Loven af 6. Marts 1869, kommer til at omfatte alle Tilfælde, hvor Salg af Lodsedler finder Sted her i Riget eller herfra søges foretaget eller foretages i Udlandet. Ved de Sager, jeg omtalte før, og som fandt deres Afgørelse ved nævnte Højesteretsdomme, var Forholdet det, at Personer, deriblandt ogsaa en Svensker, havde købt Lodsedler i to svenske Lotterier, Idrætslotteriet og Teaterlotteriet, havde nedsat sig her i Byen og lavet Andelsbeviser i disse Lodsedler og fra København solgt disse i Sverige, hvilken Virksomhed var forbudt i Sverige. De tog en stor Avance, idet de solgte Lodsedlerne for dobbelt Pris af, hvad Betalingen derfor var i Sverige; de tjente saaledes paa en Lodseddel 10 Kr. De brugte en